

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/178/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214203341
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214203341.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s. r. o., IČO: 47 150 513, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., IČO: 36 862 711, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporcovi G. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. G. XXX/X, XXX XX H. L., zastúpeného opatrovníčkou Martinou Balážovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Veľký Krtíš, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42 326 923, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 369,35 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/29/2014-84 zo dňa 08. 01. 2016,

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku IV., ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal, m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 25,48 €, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 17,38 €, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 120,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne, počítaným zo sumy 37,78 € od 04. 05. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 40,28 € od 04. 06. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 38,84 € od

04. 07. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 3,53 € od

04. 08. 2011 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol (druhý výrok), odporcovi náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok) a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal (štvrtý výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 21. 12. 2010 zmluvu o pripojení - služba T - Mobile, mobilný internet, predmetom ktorej bolo zriadenie služby mobilného internetu s programom DATA SIM Mu Maxi a odporca sa zaviazal za tieto poskytnuté služby uhrádzať dohodnutú cenu riadne a včas. Odporca neuhradil riadne a včas poplatky za služby, poskytované právnym predchodcom navrhovateľa v celkovej sume 120,40 €. Súčasťou poplatkov v jednotlivých faktúrach bola aj upomienka. Súd považoval návrh v časti sumy 120,40 €, týkajúcej sa úhrady nezaplatených pohľadávok za telekomunikačné služby, za dôvodný a túto sumu uložil odporcovi ako povinnosť zaplatiť navrhovateľovi, aj spolu s úrokom z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.. Zamietol návrh ohľadom zmluvnej pokuty, uplatňovanej v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože

nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia; zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok na všetkých zmluvách a navrhovateľ mení len jej výšku; nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy, napr. jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatil cenu bezprostredne po uzavretí zmluvy. Preto súd považoval zmluvnú podmienku - dojednanie zmluvnej pokuty - za neprijateľnú a teda neplatnú.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého považoval navrhovateľa za účastníka v konaní čiastočne úspešného, a to v rozsahu 32,60 %, jeho neúspech predstavoval 67,40 %; rozdiel medzi neúspechom a úspechom predstavoval 34,80 €, teda rozsah, v akom by mal byť uspokojený úspešnejší účastník, to znamená odporca. Odporca si však náhradu trov konania neuplatnil, ani mu žiadne nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka, vzťahuje sa naň ust. § 142 ods. 2

O. s. p., pretože vedľajší účastník stojí v konaní na strane účastníka konania, v danom prípade odporcu, a zdieľa s ním jeho prípadný úspech, či neúspech. Súd sa nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka o vstupe len do časti konania - do nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník je vedľajším účastníkom na strane odporcu pre celé konanie, to znamená pre celý uplatnený nárok. Vstup len do časti konania je v rozpore s účelom zákona o ochrane slabšej strany, ktorá vyžaduje ochranu počas celého konania v celom uplatnenom nároku a nie len tam, kde možno dosiahnuť vlastný prospech. Vedľajší účastník by tak mohol mať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,8 % tak ako odporca, pokiaľ by preukázal účelnosť vynaložených nákladov. Skutočnosť, že Okresný súd Veľký Krtíš a Krajský súd Banská Bystrica rozhodli o prípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní, ešte automaticky neznemá, že mu budú priznané trovy konania. Vedľajší účastník opakovaním vstupuje do konania s totožným navrhovateľom, pričom podáva šablónovité podania, kde je pozmenené iba meno odporcu, číslo konania a suma. Ide o všeobecné vyjadrenie, ktoré je možné použiť v každom obdobnom konaní. Súd sa nestotožnil ani s argumentáciou vedľajšieho účastníka, s výnimkou neexistencie individuálneho dojednania. Súd zmluvnú pokutu moderoval sám; náhradu škody žiadal v konaniach iný mobilný operátor a nie právny predchodca navrhovateľa, ako uvádza vedľajší účastník. Hoci vedľajší účastník poukázal na správne rozhodnutie okresného súdu, v ktorom bola zmluvná pokuta vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, takýchto rozhodnutí je v rámci Slovenskej republiky viac a súdu sú známe, a preto ani inak o nich rozhodnúť nemohol. Odkazy na rozhodnutia súdov o prípustnosti vedľajšieho účastníka do konania v čase podania vyjadrenia boli už bezpredmetné a zavádzajúce, pretože o prípustnosti jeho vstupe do konania už rozhodol odvolací súd a právny zástupca si rozhodnutie prevzal už 30.11. 2015- Považoval podanie vedľajšieho účastníka za šablónovité, ktoré zásadným spôsobom nemení nič na konkrétnej veci, ale naopak je všeobecne použiteľné. Z tohto dôvodu nepovažoval vyčíslené trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené.

Proti rozsudku okresného súdu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal vedľajší účastník včas odvolanie, navrhol napadnutý výrok rozsudku zmeniť a priznať mu náhradu trov konania a to aj za druhostupňové konanie. Poukázal na to, že okresný súd sa v podstate stotožnil s právnym názorom vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keď zamietol návrh v časti zmluvnej pokuty v celkovej výške 248,95 €, čím sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka, vyjadrenom v podaní zo dňa 04. 12. 2015. Paradoxne okresný súd poukázal na vyjadrenie vedľajšieho účastníka ohľadom neexistencie individuálneho dojednania o zmluvnej pokute, ktoré vyjadrenie tvorí právny základ rozhodnutia prvostupňového súdu, ktorým návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na strane odporcu vo výške 25,48 € v prvostupňovom konaní, a v druhostupňovom konaní vo výške 17,38 €.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka žiadal rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdiť, pretože v konaniach, kde vystupuje spotrebiteľ je jeho ochrana zabezpečená skutočnosťou, že súdy sú povinné prihliadať na mnohé skutočnosti v prospech spotrebiteľa ex offio. V konaní absentuje súhlas odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V konaní nebolo preukázané, že by odporca vyjadril, či nevyjadril súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte aj „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podľa § 220 O. s. p. zmenil.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania bol nárok, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. V konaní došlo v časti k zamietnutiu návrhu; právo na náhradu trov konania vzniklo podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. v časti úspešnému odporcovi. Preto vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách súd posudzuje len účelnosť ich vynaloženia.

Zohľadňujúc skutočnosť, že návrh navrhovateľa bol v časti zamietnutý aj na základe námietok proti nároku navrhovateľa, vznesených vedľajším účastníkom v jeho právne kvalifikovanom vyjadrení, považoval odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa náklady vedľajšieho účastníka za vynaložené účelne. S argumentáciou okresného súdu, spochybňujúcou účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nemožno súhlasiť, pretože aj kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom namietol neprijateľné podmienky, ktoré neboli individuálne dojednané s odporcom ohľadom zmluvnej pokuty, a ktorého závery boli z časti prenesené do rozsudku okresného súdu, bolo dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa, a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Okolnosť, že na vedľajším účastníkom namietané skutočnosti musí súd prihliadnuť ex offa, nie je pre posúdenie dôvodnosti a účinnosti obrany vedľajšieho účastníka na strane odporcu relevantná, a to už len z dôvodu, že v prejednávanom prípade nedošlo k posudzovaniu tohto nároku s následným zamietnutím navrhovateľa súdom len ex offa, ale aj v dôsledku vyjadrení vedľajšieho účastníka, ktorý namietal skutočnosti premietnuté do rozhodnutia okresného súdu.

V prejednávanej veci preto vzniklo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi vo výške 25,48 € v prvostupňovom konaní, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi, na účet jeho právneho zástupcu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka s odkazom na § 220 O. s. p. zmenil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník na strane odporcu bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Náhradu trov odvolacieho konania v odvolacom konaní si uplatnil celkom vo výške 25,48 € za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu voči trovám konania v zmysle § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb z tarifnej hodnoty veci podľa § 10 ods. 2 advokátskej tarify 16,60€ + režijný paušál vo výške 8,58 € v zmysle § 16 ods. 3 advokátskej tarify, spolu 17,38 €.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.